

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 31. S. Rupertus Salisburgensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

fornicandi esse præsumendam. Prohibete
 divortium, polygamiam, conjunctionem
 incestam affinium. Docete, continentiam
 nuptiis esse meliorem. Item in perceptio-
 ne ciborum nihil judicetur immundum,
 nisi quod fuerit Idolis immolatum. Ne-
 mo ad somnia vel auguria attendat. Pro-
 hibete incantationes, maleficia, & cer-
 torum dierum observationes. Nemo in
 die Dominica, aut in Festis Nativitatis
 Domini, Epiphaniæ, Ascensionis jejUNET.
 Non recipiantur oblationes dissidentium.
 Docete, omnes pœnitentia indigere pro-
 pter peccata quotidiana. Docete Resur-
 rectionem corporum, & æternitatem pœ-
 narum inferni. Damnate illos, qui som-
 niant, Dæmones ad Dignitatem Angeli-
 cam aliquando reducendos. Talia sunt
 Mandata, quæ Grægorius II. Papa misit
 in Bavariam.

Sæcul. VIII.
 A. C. 716.

c. 7.

c. 8.

c. 9.

c. 10.

c. 11.

c. 12.

c. 13.

§. XXXI.

S. Rupertus Salisburgensis.

Bavaria illa tempestate duos habebat
 Episcopos celeberrimos, S. Rupertum
 Salisburgensem, & S. Corbinianum Frisin-
 gensem, ambos natione Francos. S. Ru-
 pertus, seu nostra pronunciatione *Robert*,
 ex Regia Francorum stirpe natus, erat
 Episcopus Wormatiensis anno secundo
 Childerici III. regnantis, anno vero Sa-
 lutis

Act. SS.

Ben. to. p.

339.

Rr 3

lutis

Sæcul. VIII.
A. C. 716.

luti sexcentesimo nonagesimo sexto. Cum Sancti Viri fama usque ad Theodorem Duce[m] Bavariæ pervenisset, missis ad eum Legatis instantissime rogavit, ut ad erudiendam in Fide Provinciam Norici veniret. S. Episcopus primum Prædicatores misit, & deinde ipse secutus a Duce usque ad Civitatem Ratisbonensem sibi occurrente inter maximæ lætitiæ & honoris signa exceptus est. Igitur S. Rupertus eundem tam in moribus Christianum decentibus, quam in fide eruditum cum multis suæ Nationis & illius populi Optimatibus baptizavit. Aliunde constat, jam Regis Theodorici I. ætate Bavaros Christianam Religionem suscepisse, idque ex Legibus, quibus illa natio vivebat, discipitur. Ergo credibile est, Hæreticos, puta Bonosiacos, aut Photinianos, quorum Baptismus nullus erat, irrepsisse, vel Regum inertium socordia factum, ut illi populi in Idololatriam fuerint relapsi.

Dux Theodo ad Fidem conversus S. Ruperto promisit, se locum ad erigendam Cathedram Episcopalem daturum, Ecclesias quoque, & Clericis Domos edificaturum. Sanctus Episcopus secundo Danubio devectus, usque ad fines Pannoniæ inferioris venit, Fidem prædicans, & in reditu divertit ad urbem Laurencensem, olim Norici Metropolim, qui lo

cus hodie *Lorch* dicitur, (*) ubi ægrotos Sæcul. VIII.
 fusis ad Deum precibus sanavit, & mul- A. C. 716.
 tos ad Fidem convertit. Cum deinde
 comperisset, in quodam loco, qui Juva- S. Rupertus
 via dicebatur, quondam multa ædificia in Norico.
 miræ artis stetit, tunc pene collapsa, &
 natis arboribus impedita, illo ipse se
 contulit, locumque sibi concedi a Duce
 Theodone expetiit, qui eum cum Regio-
 ne circumjacente ad duas Leucas exten-
 sa lubens Episcopo donavit. S. Ruper-
 tus ibidem Sede sua Episcopali fixa Eccle-
 siam magni decoris in honorem S. Petri
 cum claustro & Clericorum, id est, Mo-
 nachorum Cellis extruxit, ut ibi singulis
 diebus officium Divinum celebraretur.
 Hoc Monasterium S. Petri Ordinis S. Be-
 nedicti hodieque Salisburgi, quæ urbs
 antiqua Juvavia est, floret; (**) at Sedes
 Rr 4 Episco-

(*) Imo nec istud nomen hodie occurrit.
 Hübnerus in suo Lexico scribit, superesse ruder-
 ra hujus Civitatis.

(**) His diebus, quibus hæc scribo, mense
 Junio anni currentis 1759. præclarum Opus, quod
 novissime e prælo exiit hoc Titulo: Monotesta-
 ron Evangelicum seu Historia Evangelica . . . .
 Opera & studio DD. Godefridi Kröll, Antiq.
 Monast. ad S. Petrum Salisburgi O. S. P. B. Ab-
 batis. Illustratum per DD. Bedam Seeauer DD.
 Authoris in Abbatia immediatum Successo-
 rem

Sæcul. VIII. Episcopalis ad Ecclesiam S. Ruperti trans-
 A. C. 716. lata fuit.

Act. to. 3.
p. 348.

Martyr. R.
27. Mart.

Cum S. Episcopus adiutoribus indi-
 geret, qui in vinea Domini collaborarent,
 in patriam suam reversus, inde adduxit
 viros duodecim cum Erentrude Nepe-
 sua, Virgine Deo Sacra, cui Monaste-
 rium fundavit Sanctæ Virginis honori de-
 catum in monte proximo. Hinc ille ab
 accolis *Nunnberg*, id est, Nonnarum
 mons dictus; Sancta vero Erentrudis
 prima Abbatissa Sanctimonialibus præ-
 fuit. Interim S. Rupertus totam illam
 Regionem lustrabat, Ecclesias ædificabat,
 & Clericos ordinabat. Tandem designa-
 to sibi Successore ad cælum evolavit an-
 no 718. in ipsa Paschali Festivitate die vi-
 gesimo septimo Martii, quem Ecclesia
 ejusdem honori consecravit.

§. XXXII.

rem &c. mittente Bibliopola Augustano, cu-
 jus sumptibus impressum est, avidus accep-
 ne dubium esse non potest, quin Theologie &
 Historiæ Sacræ studium in illis S. O. Nostri Mo-
 nasteriis floreat, in quibus Reverendissimi DD.
 Præsules ad illud excolendum Religiosos suos
 Alumnos non solum hortatu & Gratiis favori-
 bus excitant, sed etiam efficaci exemplo trahunt.
 Plura de hoc Monasterio aliunde celeberrimo,
 cui nostrum ob recens & singulare beneficium
 devinctum est, dicere superfluum foret.